

ŽIVOTOPIS – „Hudba ho provázela celým životem“

Pan **Jaroslav Zíma** se narodil 17. 2. 1938 v Plzni rodičům Jaroslavu a Marii Zimovým.

Vyrůstal společně se sestrou Jiřinou, která se narodila v roce 1934.

Rodiče děti vedli k hudbě (oba hráli na housle), a tak se předpokládalo, že obě děti budou v této tradici pokračovat. Už v šesti letech začal malý Jaroslav hrát na housle, které později vyměnil za trumpetu a té zůstal věrný dosud.

Základní školní docházku zahájil 5. září 1944, tedy ještě v době 2. světové války – na německy psaném vysvědčení za první pololetí školního roku 1944/1945 stálo – Cvičná škola mužského ústavu učitelského s českým jazykem vyučovacím v Plzni. 1. třídu dokončil již v době mírové, 19. července 1945 a škola nesla název: Cvičná škola státního československého mužského ústavu učitelského v Plzni. Základní školu ukončil v roce 1953.

V 15ti letech nastoupil na VHS (Vojenskou hudební školu) v Liberci – 1953 – 1956.

Po skončení VHS nastoupil k Vojenské hudbě (VH) v Domažlicích – 1956 – 1961.

V letech 1960 – 1965 vystudoval hudební konzervatoř v Praze (se sloučeným 5. a 6. ročníkem).

V letech 1965 – 1969 vystudoval AMU v Praze a získal titul Mgr.

14. července 1961 se oženil s Annou Brůžovou, která je jeho manželkou doposud.

Společně vychovali dvě dcery (Pavlu a Petru) a dále 4 vnoučata a 5 pravnoučat.

V roce 1961 – 1962 nastoupil hrát do Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni, kde také hrála a byla zaměstnána jeho setra – Jiřina Zimová (Kubáčková). Pan Zíma hrál v malém divadle, sestra ve velkém.

V roce 1962 nastoupil do Městského symfonického orchestru Mariánské Lázně (později Západočeského symfonického orchestru) a svoji činnost zde ukončil v roce 1981. V tomto období nejen hrál v orchestru na trumpetu, ale i aktivně působil v dechovém kvintetu, který se zaměřoval na populární hudbu a zájezdovou činnost po mnoha tehdejších rekreačních střediscích (v Čechách i na Slovensku).

Souběžně již pracoval v ZUŠ Mariánské Lázně, kam také v roce 1981 nastoupil jako zástupce ředitele. Kromě toho učil též v ZUŠ v sousední Plané a 10 let učil na konzervatoři v Plzni.

V roce 1981 také převzal vedení Dechového orchestru mladých a skupiny mažorettek a toto vedení předal svému nástupci po 19ti letech v roce 2000.

Činnost zástupce ředitele ukončil krátce po tom, co si způsobil závažný úraz (1987 - uřízl si palec a prsteníček na levé ruce na pile "cirkulárce", v roce 1989 pak podstoupil plastiku prstů v Brně).

Svoji činnost v ZUŠ Mariánské Lázně definitivně ukončil v roce 2010.

Od té doby se věnuje hudbě už „jen zájmově“ – hraje v hudebním uskupení Daliborka (složená z bývalých hráčů DOM).

Dne 11. listopadu 2012 udělila v Praze Nadace „Život umělce“ cenu SENIOR PRIX panu Jaroslavu Zimovi „Za dlouholetou uměleckou činnost“.

Ve svém věku (84 roků) stále aranžuje pro dechovku, skládá vlastní skladby.

Jeho poselství pro mladou generaci zní: „ABY SE NEBÁLI A NĚCO DĚLALI, TO JE JEDNO CO, ZKRÁTKA NĚCO DĚLALI! PROTOŽE KDYŽ NIC NĚDĚLAJÍ, NIC NEDOKÁŽOU!“

A to také pan Zíma beze zbytku dodržuje!